

NOVRUZ BAYRAMINIZ MÜBARƏK!

İSİQ

İctimai-siyasi qəzet

Qəzet 1930-cu ildən çıxır

ŞİRVAN ŞƏHƏRİ

№6 (7477)

21 mart 2020-ci il

Şənbə

Qiyməti 20 qəp.

Şirvan Şəhər İcra Hakimiyyətinin başçısı İlqar Abbasovun Novruz bayramı münasibəti ilə

Əziz həmvətənlər!

Hörmətli şirvanlılar!

Sizi tarixi minillərlə ölçülən və milli-mənevi dəyərlərimiz sırasında özünəməxsus yeri olan Novruz bayramı münasibətilə səmimi qəlbədən təbrik edir, hər birinizə can sağlığı, səadət, bahar tərəvəzli günlər arzu edirəm.

Novruz insanlar arasında birlik və mehribanlığın möhkəmləndirilməsi, onların bir-birinə mərhəmət və diqqət göstərməsi kimi sağlam təməllər yaradır. Bu bayram təbiətin oyanışı, həyatın yenilənməsi, dirçəlişin rəmzidir. Deməli, Novruz təkcə insanlığın deyil, yer üzündəki bütün canlı varlıqların bayramıdır.

Azərbaycanı qədim sivilizasiyanın mərkəzlərindən biri kimi tanıdan misilsiz dəyərlərimiz sırasında Novruz bayramı müstəsna mövqeyə malikdir. Ümummilli lider Heydər Əliyevin respublikamıza rəhbərliyi dövründə Novruz bayramının dövlət səviyyəsində qeyd edilməsi tarixi köklərə qayıdışın parlaq nümunəsi olmaqla yanaşı, xalqımızın həmrəyliyi və bütövlüyünü təcəssüm etdirmişdir.

Ulu Öndərin siyasi kursunu ləyaqətlə davam etdirən dövlət başçısı cənab İlham Əliyev öz fəaliyyətində adət-ənənələrimizə, milli-mənevi dəyərlərimizə ehtiram və qayğı ilə yanaşır, milli birlik və

Təbrik

həmrəyliyimizi əks etdirən Novruz bayramı hər il ölkəmizdə yüksək səviyyədə qeyd olunur.

Azərbaycan Respublikasının

Birinci vitse-prezidenti Mehriban xanım Əliyevanın təşəbbüsü və dəstəyi ilə Novruz bayramı UNESKO-nun qeyri-mədəni irs

siyahısına daxil edilmiş, BMT-nin Baş Assambleyası tərəfindən 21 mart tarixi "Beynəlxalq Novruz Günü" elan olunmuşdur. Beləliklə, bu bayram regional müstəvidən çıxaraq beynəlxalq səviyyəli tədbirə çevrilmişdir.

Ölkəmizin hər yerində olduğu kimi Şirvan şəhərində də Novruz bayramı böyük sevgi və coşqu ilə qarşılanır. Xalqımızın zəngin adət-ənənəsini bu bayramda bütün gözəlliyi ilə bir daha görmək olur.

Bayram günlərində hər bir azərbaycanlıni birləşdirən müqəddəs arzular var. Dövlət müstəqilliyimiz daimi, əbədi olsun! İşğal olunmuş torpaqlarımızda qələbə çalaq, bayram tonqalları yandıraq!

Bu arzuların həyata keçməsi, daha gözəl, inkişaf etmiş, bütöv Azərbaycanın yaradılmasında hər bir şirvanlı bundan sonra da möhtərəm Prezidentimiz cənab İlham Əliyevin ətrafında sıx birləşəcək, onun yeritdiyi dövlət siyasətini dəstəkləyəcək!

Əziz şirvanlılar, bir daha sizi Novruz bayramı münasibətilə təbrik edir, sizə günbəgün inkişaf edən ölkəmizdə firavan həyat, əmin-amanlıq, tərəqqi arzulayıram. Bu bayram hər bir ailəyə bol ruzi-bərəkət və xoş ovaq gətirsin!

Novruz bayramınız mübarək olsun!

Səməd Vurgun

BAHAR DÜŞÜNCƏLƏRİ

Bahar, istəklimsən başdan, binadan, Ən gözəl qızısan sən təbiətin! Xoşbəxt yaranmısan xoşbəxt anadan; Gözünün odusan şeirin, sənətin, Ən gözəl qızısan sən təbiətin!

Sənin də şair tək qanın qaynardır, Yerdə arzuların gül açıq rəng-rəng! Başında daima fikirlər vardır, Daima döyünür sinəndə ürək.

Yerdə arzuların gül açıq rəng-rəng. Sükuta düşmənsən əzəldən sən də... Nə yatır, nə də bir sakit olursan. Çöllərə min yaşıl xalı sərsən də,

Çarpışıb yağışla, boranla, qarla- Qışın son nəfəsi- qasırğalarla- Sən də döyüşlərdə yaşa dolursan, Nə yatır, nə də bir sakit olursan!

Buludlar qoynunda çaxan şimşəyin Sivri qılınc kimi sıyrılır qından. Tufan da qoparıb bəzən küləyin, Dağlara səs düşür qışqırığından...

Bahar! Qoy suların kurhagur axsın, Sinəmin üstündən geşin sellərin. Başının üstündə şimşək də çaxsın. Qoy tufan qoparsın əsən yellərin!

Doyunca çarpışıb qasırğalarla, Göydə qartal kimi yorulmuş mən də, Sonra qoşa yatıb dostum baharla Baş-başa, dincəlim bir göy çəməndə...

Dən olub səpilək, gəl sənənlə mən, Göyərək torpaqda sünbüllər kimi; Qızlar gülab çəksin qoy ətrimizdən, Baharın zineti al güllər kimi!

Qoşa çinar olub bitək yol üstə, Göylərə boy ataq öz ölkəmizdə. Yayın istisində Muğanda, Mildedə, Yolçular dincəlsin, qoy kölgəmizdə.

Ya da dağ döşündə qoşa qaynayan, Ürək sərindən çeşmələr olaq... Yerdə bulud-bulud axıb oynayan Sərin çaylar kimi axdıqca dolaq...

Yer qazaq, su çəkək boz səhralara, Daş yonaq, söz yazaq iki əl kimi... Göyləri şimşək tək biz yara-yara, Gəzək yer üzünü bir əməl kimi.

Bir cüt ala gözlü göyərçin olub, Gəl Yer kürəsinin çiyinə qonaq. Şeir tək dillənib, nəgmə tək ötüb, Dildən-dile düşək, əzbər oxunaq.

Bir cüt məşəl olsun ürəklərimiz, Bir cüt ulduz kimi baş-başa yanaq. Sülhün, səadətin keşiyində biz Gəl qoşa dayanaq, qoşa da yanaq.

Min il ömür sürək sənənlə qoşa Bir canda döyünən iki ürək tək. Min il nəfəs verək torpağa, daşa, Nəsilən-nəsilə təzələşərək...

Novruz əsrlərin dərinliyindən gəlib bizim günlərə çıxmış ən şən və gözəl bayramlardan biridir. Bu bayramı qeyd etmək təzə ili, baharın ilk gününü qarşılamaq deməkdir. Alimlərin fikrincə bu bayramın tarixi çox qədimdir.

İslam xadimləri bu bayrama həmişə dini rəng verməyə çalışırlar. Ancaq Novruzun İslamdan da əvvəl yaranmasına görkəmli maarifçilərdən Firdovsi, Rudaki, Nizamül-Mülk, Sədi, Hafiz və başqaları da təsdiq edirlər. Novruz bayramının yaranması tarixinə həsr olunmuş yazılardan Nizamül-Mülkün "Siyasetname"sini, Ömər Xəyyamın "Novruzname"sini və başqalarını qeyd etmək olar.

Novruz bayramının mənşəyi, onunla bağlı əsətlər, miflər qədimdir. Tədqiqatçılar Novruz

NOVRUZ: BİRLİK, QARDAŞLIQ BAYRAMI

bayramının məhz Yaxın Şərqi qədim əkinçiliklə məşğul olan xalqlar arasında meydana gəldiyini söyləyirlər. Əslində, xalqın bayramla əlaqədar keçirdiyi mərasimlər heç bir dini əhkamlarla bağlı deyildir. Əksər xalqlar bahar bayramının əsl mahiyyətindən doğan bir sıra adət-ənənələri, oyunları indiyədək saxlamışlar. Orta əsr müəllifləri şərqi ölkələrində islam dini yayıldıqdan sonra da Novruz bayramında yaz ənənələrinin, əkinçilik təqvimini etiqadlarının möhkəm yer tutduğunu göstərir.

Əbu Reyhan əl-Biruni (XI əsr) Novruz bayramı haqqında müxtəlif rəvayətlərdən, onun yaranması səbəblərindən, bu bayram münasibətilə xalq arasında yayılmış adət-ənənələrdən bəhs etmiş, Novruz bayramının təbiətin oyanması, əkinçilik təsərrüfatının başlanması ilə bağlı əsl dünyəvi bayram olduğunu qeyd etmişdir. Novruzun gəlişi klassik Şərq, o cümlədən Azərbaycan poeziyasında geniş yayılmış "Bahariyyə" adlı lirik şeirində də təsvir və tərənnüm edilir.

Novruz şimal yarımkürəsində astronomik yazın başladığı, gecə-gündüz bərabərliyi günündə (martın 20, 21, 22-də) keçirilir. Bir sıra xalqlar yaz fəslinin gəlməsini təbiətin canlanması

ilə bağlamış, bu münasibətlə şənliklər keçirmiş, onu yeni ilin başlanğıcı kimi bayram etmişlər. Ümumilikdə Novruz İranda, Qafqazda və Mərkəzi Asiyada çox tənənəli şəkildə qeyd edilir.

Novruz inanclarının əsasında insana, təbiətə həyat verən dörd ünsürün - Suyun, Odun, Yelin (havanın), Torpağın isinməsi, "dirilməsi" durur. Odur ki, Novruz şənlikləri təzə ilin başlanması, yeni martın 21-nə dörd həftə qalmış keçirilməyə başlayır. Bu aya Boz ay deyirlər. Həmin ayın hər çərşənbəsi təbiətin bir ünsürü ilə əlaqələndirilmiş və beləliklə, insanların təsəvvüründə ilaxır çərşənbələr yaranmışdır. Əski inamlara görə bu çərşənbələrin hər birində təbiətin dörd ünsüründən biri "dirilmişdir". İlin Novruzdan əvvəlki dörd axır çərşənbəsi müqəddəs sayılır. Bunlar Su çərşənbəsi, Od çərşənbəsi, Yel çərşənbəsi və Torpaq çərşənbəsi adlanır.

Birinci su çərşənbəsi adlandırılır. Yeni, bahara doğru çayların azacıq buz bağlayan yerləri ərilib çaylara tökülür. Torpaq yavaş-yavaş islanmağa başlayır. Qızlar bulaqlardan sərini, şirin su gətirərdilər, evin ətrafına çiləyərkdilər, üzlerini yuyardılar.

(davamı 2-ci səhifədə)

ƏFSANƏVİ GENERALA HƏSR OLUNMUŞ GECƏ

Alman faşizmi üzərində qələbənin 75 illiyi qarşısında Şirvan şəhər Tarix-diyarşünaslıq muzeyi tədbirlər planı hazırlamışdır. Eyni zamanda ölkə Prezidenti cənab İlham Əliyevin müvafiq sərəncamına əsasən muzey iki dəfə Sovet İttifaqı Qəhrəmanı, əfsanəvi ordu generalı Həsər Aslanovun anadan olmasının 110 illiyi münasibətilə tematik gecə keçirmişdir.

Tədbir H.Aslanova həsr olunmuş videofilmin nümayişi ilə başlanmışdır. Sonra muzeyin direktoru Gülşən Vəliyeva giriş sözü ilə çıxış etmişdir. Həsər Aslanovun uşaqlıq həyatının Lənkəran dövrü, keçirdiyi döyüş yolu, hərbi əməliyyatları uğurla həyata keçirməsi barədə muzeyin baş elmi işçisi Ləman Mikayılova geniş məlumat vermişdir.

Tədbirdə şəhər 18 nömrəli Təbiət Humanitar təmayüllü məktəbliseyin və "Uşaq Gənclər İnkişaf Mərkəzi" dərnək üzvlərinin şəhərləri və "Bənövşə" uşaq bağçasının fidanları Azərbaycanın görkəmli sənətkarlarından C.Cabbarlı, B.Vahabzadə və M.Arazın şeirlərindən ibarət kompozisiya ilə çıxış etmişlər.

Uşaq Musiqi Məktəbi şagirdlərinin ifa etdiyi hərbi vətənpərvərlik mövzusunda mahnıları tədbirə xüsusi rəng qatmışdır.

Aynur İbrahimova,
Şirvan şəhər
Tarix-diyarşünaslıq
muzeyinin direktor müavini

ETİBARSIZDIR

Əmənov Ədalət Gülbala oğluna məxsus Əli Bayramlı şəhərindəki (indiki Şirvan şəhəri) Ərəblinisi küçəsində yerləşən fərdi yaşayış evinə verilmiş 05-27 nömrəli qeydiyyat vəsiqəsi itdiyi üçün etibarsız sayılır.

Leonov Viktor Petroviç 37-ci Çöl- cəbhə diviziyasının 110-cu Qırmızı Bayraqlı atıcı xüsusi təyinatlı kəşfiyyat qvardiyasının bölük baş qvardiya çavuşu idi.

1924-cü ildə Tomsk quberniyasının (1933-ci ildən indiki Verqerski) rayonunun Novosibirsk vilayətinin Spasskoye kəndində anadan olub. Kəndli ailəsindəndir. Milliyətçə rusdur. Natamam orta təhsillidir. Sovxozda işləyib. 1930-cu illərin sonunda ailəsi Azərbaycan SSR-ə köçüb. 1941-ci ildə Əli Bayramlı rayon Hərbi komissarlığından Qızıl Orduya xidmətə çağırılıb. Ehtiyat hərbi hissədə qulluq edib. 1941-ci il oktyabr-dekabr aylarında Cənub-Qərb cəbhəsində vuruşub.

1942-ci ildən yenidən fəaliyyətdə olan ordu sıralarında 5-ci qvardiya atıcı briqadasında Şimali Qafqaz və Zaqafqaziya cəbhələrində döyüşüb. Qafqazın müdafiəsində olub. Şimali Qafqaz uğrunda döyüşlərdə fəal iştirak edib. Krasnodar hücumu əməliyyatında Kubanda «Kırım» stansiyasının yaxınlığında «Mavi xəttini» yarib keçmək adlı hərbi əməliyyatlarında fəal iştirakı olub. 1943-cü ildə sentyabr ayından Çöl-cəbhə tərkibində döyüşüb.

37-ci Çöl- cəbhə qvardiyasının 110-cu xüsusi təyinatlı kəşfiyyat

Faşist Almaniyası üzərində qələbənin 75 illiyi qarşısında

manqasının baş çavuşu V.P.Leonov Dnepr çayını vuruşa-vuruşa keçmə əməliyyatı zamanı fərqlənib. 30 oktyabr 1943-cü ildə dəstəsi ilə birlikdə Kirovoqrad vilayətinin Onufriyevski rayonunun Kuçevolovka kəndinin yaxınlığında düşmənin atəşi altında çayı üzərək keçir. Leonova mövqedə düşmənin müdafiə sistemini öyrənmək əmri verilir.

Kəşfiyyat qrupunun rəhbəri kimi cəbhə xəttini keçir və 5 sutka aramsız kəşfiyyat aparır. Qrup 4 «dil» və vacib sənədlər ələ keçirərək geri qayıdır. Alınan sənədlər və

ŞİRVANIN İKİNCİ SOVET İTTİFAQI QƏHRƏMANI - LEONOV VİKTOR PETROVIÇ

əsirlər alman müdafiəsini yarılmasına böyük yardım edir. 1943-cü ilin 9 oktyabr gecəsi hücum zamanı öz manqasını ilk hücumla apararaq Kuçevolovka kəndi yaxınlığında yerləşən səngərlərə daxil olur. Alman hücumunu dəf edən zaman onun dəstəsi komandirləri ilə birlikdə qumbaralarla 3 alman tankını məhv edir və tutduğu mövqeyi əldən vermir. Leonov özü qəlpə yarası alır, amma geri çəkilmir.

Alman-faşistlərə qarşı döyüşlərdə göstərdiyi sücaətə görə 22.02.1944-cü ildə SSRİ Ali Soveti Rəyasət Heyətinin 3994 nömrəli sərəncamı ilə baş çavuşu Lenin ordeni və «Qızıl Ulduz» medalı təqdim etməklə Sovet İttifaqı Qəhrəmanı adı verilib.

Vətənin ən yüksək mükafatını aldıqdan sonra cəbhədə qəhrəmancasına döyüşməyə davam edir. O yenə yaralanır və yenidən cəbhə yoldaşlarının sırasına döndür. İki dəfə ordenlə təltif olunub.

Amma o qələbəyə qədər yaşaya bilmədi. 28-ci ağır atıcı diviziyasının 50-ci ağır atıcı briqadasının komandiri, baş çavuş V.P.Leonov 24 dekabr 1944-cü ildə düşmənin Kurdiyansk dəstəsinin mühasirəsinə yaran zaman döyüşdə qəhrəmancasına həlak olub. Latviyanın Dobel şəhərinin hərbi qardaşlıq qəbristanlığında torpağa tapşırılıb. Lenin ordeni (22.02.1944), 1-ci, 2-ci dərəcəli Vətən müharibəsi ordeni, «Sücaətə görə» (17.07.1943) medalı ilə təltif olunub. 2000-ci ildə Novosibirsk vilayətinin Venqerovsk rayonunun Vengerovsk tam orta məktəbə V.Leonovun adı verilib. Onun adına Venqerov şəhərində bir küçə var.

«Memorial» məlumat bazasındakı siyahıda 28-ci atıcı diviziyanın itkiləri siyahısında baş çavuş V.P.Leonov 26 dekabr 1944-cü il tarixində həlak olduğu göstərilir.

«Azərbaycan veteranı» qəzetindən

ŞƏHİDLƏRİMİZ

ARZUSU XOCALIDA YAŞAMAQ İDİ

Qarabağ savaşının başlanmasından xeyli keçməsinə baxmayaraq bu savaş hələ də öz həllini tapmayıb. Bu müharibədə qəhrəmancasına həlak olan yüzrlə şəhidlərimizin adı xalqımızın qəlbində daim yaşayır və yaşayacaqdır. Dövlətimiz tərəfindən də onların adına məktəb və küçələr verilmiş, büstlər qoyulmuş yaşadıqları ev və binalara xatirə lövhələri vurulmuş, orden və medallarla təltif edilmiş, Milli Qəhrəman adına layiq görülmüşlər. Belə şəhidlərimizdən biri də 1974-cü ilin 8 mayında Şirvan şəhərində anadan olmuş milliyətçə ləzgi olan Qalib Qafar oğlu Cabbarovdur.

Cabbarovlar ailəsində olarkən öyrəndim ki, ailənin başçısı Qafar kişi 1947-ci ildə Oğuz rayonunun Fil-Fili kəndində anadan olub. Sürücülük məktəbini bitirdikdən sonra işləmək üçün keçmiş Əli Bayramlı, indiki Şirvan şəhərinə gəlib. 1964-cü ildən taleini bu şəhərlə bağlayan Qafar kişi Şirvan neft NQÇİ-də və şəhər avtomobil nəqliyyatı idarəsində sürücü kimi fəaliyyətə başlayıb. Öz həmkəndlisi Səyyarə xanım ilə ailə qurub burada yaşamağa başlayıb. Dörd övlad -2 qız, 2 oğlan övladları olub. Səyyarə Cabbarova ixtisasca aparıcı mühəndisdir. Təqaüdə çıxana kimi şəhərin bir neçə müəssisəsində öz ixtisası üzrə çalışıb, fəxri fərmanlar alıb.

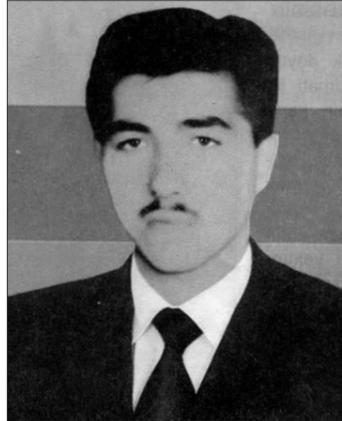
Qalib Cabbarovun ömür yoluna qısa nəzər salaq. 10 sayılı tam orta məktəbdə təhsil alıb. Sonra şəhərimizdə Sənaye texnikumunda oxuyub diplom alıb. Məktəb illərində idmana böyük maraq göstərüb. Sərbəst güləş üzrə şəhər, zona və müxtəlif yarışlarda fərqlənib, fəxri-

fərman, medal və döş nişanları alıb. Tələbək illərində könüllülərin sırasında cəbhə bölgəsində olub, əsgərlərimizə maddi və mənəvi dəstək olub. 1993-cü ilin mayında Şirvan şəhər hərbi komissarlığı tərəfindən hərbi xidmətə çağırılıb. Arxiv sənədlərindən məlum olur ki, Q. Cabbarov «N» sayılı hərbi hissədə ilk təlim dövrünü başa vurduqdan sonra bölüklərin birində qumbaraatan vəzifəsinə təyinat olunub. Və nəhayət pulemyotçu əsgər kimi tanınıb, sücaət göstərib.

O, nəhayət 1994-cü ilin 28 yanvarında Horadiz yaxınlığındakı suötürücü qurğular anbarının ətrafında düşmənin hücumunun qarşısını alarkən düşmən tərəfindən atılan mermindən yaxınlıqda partlaması nəticəsində ağır yaralanan şəhid olub.

-Oğlum Qalib haqqında nə deyə bilərəm? sualına atası, 2-ci qrup əlil Qafar kişi xeyalə dalararaq belə cavab verdi;

-O, Qarabağın fanatı idi. Avtoba-

zada sürücü işləyirdim. Hələ bu torpaqlar işğal olunmamışdı. Mənimlə birgə Xocalıya getdi. Xocalıda böyük tikinti işləri aparılırdı. Şirvan şəhərindən də orada xeyli inşaçı işləyirdi. Mən də öz 02-86 AQE nömrəli yükünü özüməşaldan maşınımla inşaçılara xidmət edirdim. Ərzaq və digər əşyaların ora aparıb boşaldılmasında oğlum mənə yaxından kömək edirdi. Xocalı hava limanının tikintisinə maraqla baxardım.

Qalib Cabbarovla vaxtı ilə birgə vuruşmuş, Daxili Qoşunların veteranı ehtiyatda olan gizir, Şirvan şəhərində yaşayan Cabir Nəsirov o günləri belə xatırlayır:

-Biz müharibədən əvvəl də Qa-

liblə tanış idik. Demək olar ki, qonşu idik. Təsədüf elə gətirdi ki, cəbhə bölgəsində də bir yerdə olduq. O, çox qorxmaz, çevik bir pulemyotçu əsgər idi. İriçaplı silahı ilə neçə-neçə düşmənin atəş mövqeyini susdurmuş, onlarla erməniyəni məhv etmişdi. Çox heyif ki, namərd düşmənin mermisi cavab ömrünə son qoydu Şəhidlər Xiyabanındakı məzarına tez-tez gedib baş çəkirdim.

Ata Qafar yenidən köks ötürür: - Tikintimiz başa çatmağa az qalmış Xocalı soyqırımını baş verdi. Axırıncı günü 50 nəfərlə birlikdə oradan güc-bəla ilə çıxdıq. Sağ-salamat Şirvana gəlib çata bildik. Məni ən çox sıxan, narahat edən oğlum Qalibin söylədiyi bir arzudur. O deyirdi ki, ata, allah qoysa, erməniləri yerlərində oturdudqandan sonra Xocalıda yaşayacağam.

Öyrənirəm ki, Qafar kişi qız nəvəsinin adını Qalib qoyub. İki oğul nəvəsi Orxan və Fərid tələbədir. Orxan Neft Akademiyasının 3-cü, Fərid isə İdman Akademiyasının 1-ci kurs tələbəsidir. Fərid həm də 80 kq çəkide (sərbəst güləş) 2018-ci ildə Serbiyada keçirilən Avropa çempionatında 3-cü yere çıxaraq Azərbaycanın bayrağını yüksəliyə qaldırmışdır.

Cabbarovlar ailəsi də dövlət qayğısından kənarda qalmayıb. Ailəyə torpaq sahəsi, ev, mağaza yeri verilməmiş, ailə həmçinin 11 min manat birdəfəlik maddi yardım (pul) almışdır.

Allah Qalibə və Vətən yolunda canlarını qurban vermiş bütün şəhidlərimizə rəhmət etsin.

Musaxan HEYDƏRLİ

(Əvvəlki 1-ci səhifədə)

İkincisi od çərşənbəsi adlanır. Ona görə ki, bahara doğru günəş yavaş-yavaş torpağı qızdırır, isindirir, onu yaratmaq üçün hazırlayır.

Üçüncüsü yel çərşənbəsidir. Bəzi bölgələrimizdə çox əziz tutulur. Yeni yel artıq azacıq oyanmış torpağı, təzəcə çıxmış yazı həsrət gülləri tərpedir, tumurcuqlanan ağacları yelədir.

Axırıncısı torpaq çərşənbəsidir. Torpağı ana təbiət - Allahımız su ilə islatdı, günəşlə isitdi, onu yaratmağa hazırladı. Ona görə də, ilk yaz ekini xışla-kotanla məhz torpaq çərşənbəsi gündə başlayırlar.

Çərşənbənin içində ən vacibi axırıncı - axır çərşənbə axşamıdır. Həmin gün qədim ənənələrlə zəngin olur, bütün həyat tərzini ehatə edən, təzə ilə xoş arzular, ailəyə səadət, xoşbəxtlik və bütün bədbəxtlikdən uzaq olmaq arzulanır. Bütün evlərdə bayram süfrəsi açılır: Cürbəcür yeməklər, əsasən, aş,

şimiyatlar: paxlava, şəkərbura, şəkərcörək, şorqoğal, badambura və s. Bayram süfrəsində bayram xonçasının olması vacibdir. Xonçanın ortasında səməni, hər ailə üzvünə şam, boyadılmış yumurta qoyulur. Stolda yeddi növ yemək olmalıdır. Həmin gün hamı öz evində olmalıdır, ancaq uşaqlar ata-analarına baş çəkib, yenə də evə qayıtmalıdır.

Azərbaycanda adətə görə Novruz bayramında göyerdilən səməni yazın gəlməsinin, təbiətin canlanmasının, əkinçiliyin rəmzidir. Bayram həm də qədim oyunlarla zəngindir. Xalq yaradıcılığının bütün janrlarından çox nağıllar, hekayələr, dastanlar, lətifələr, məsxərələr və s. istifadə olunur. Qədim ənənələrdən «Xıdır İlyas» (məhsuldarlıq, çi-

çəklənmə rəmzi), «Kos-kosa» - meydan məzəli oyunu (baharın gəlməsi rəmzi) və fala-baxmanı qeyd etmək olar.

Novruzun ən yüksək zirvəsi köhnə il öz səlahiyyətlərini təzə ilə vərəndə olur. Bu anda köhnə ənənəyə görə Novruzun şərəfinə top və tütənglərdən yayılım atışları açılır. Hələ XIX əsrdə N.Dubrovin bu haqda belə yazmışdır: «Azərbaycanda Baharın gəlməsini şəhər və kəndlərdə açılan yayılım atışları bildirirdi». Azərbaycanda Novruz bayramı təntənəsinin iştirakçısı olan Adam Oleariy hələ 1637-ci ildə yazırdı: «Münəccim (astroloq) tez-tez astronomik cihaz və günəş saati vasitəsilə günəşin hündürlüyünü təyin edərək gündüzlə gecənin bərabərliyi anda elan

etdi: «Təzə il gəldi!» və elə bu anda yayılım atışları başlandı, şəhərin qüllələrindən və divarlardan musiqi sədaları ucaldı. Beləliklə, Bahar bayramı başlandı».

Xalq arasında deyirlər: «Əgər bayram günü evdə olmasan, yeddi il dərbədə olacaqsan». Bir qayda olaraq çöl qapıları bağlanmamalıdır. Təzə ilin birinci günü bütün gecə işıqlar söndürülür, sönmüş od, işıq bədbəxtçilik əlaməti sayılır.

Novruz qeyd edərkən kəndlilər təzə ilin necə keçməyini - quru və yaxud yağışlı, məhsuldarlığın dərəcəsinə təyin edirdilər. Ənənəyə görə Novruzun birinci gününü - yaz, ikinci - yay, üçüncü - payız, dördüncü günü isə - qış sayırlar.

NOVRUZ: BİRLİK, QARDAŞLIQ BAYRAMI

NƏSİLLƏRƏ ÖRNƏK ZİYALI ÖMRÜ

Onun keçdiyi uzun ömür yolu çoxşaxəli, keşməkeşli və eyni zamanda başqalarına nümunə olacaq bir həyat məktəbidir. Allah-təala yaratdığı bu bəndəsini çox sınaqlara çəkmiş, həyatın bütün çətinliklərini, ağrı-acısını və şirinliyini daddırıb.

Söhbət Böyük Vətən müharibəsi iştirakçısı, vaxtı ilə atası Zeynalabdin Ələkbər oğlu Vəliyevlə özü də bilmədən almanlara qarşı eyni cəbhədə vuruşmuş Vəli Zeynalabdin oğlu Ələkbərovdan gedir.

O, 1922-ci ilin iyul ayında Qərbi Azərbaycanın Qəmərlı rayonunun (indiki Artaşat) Sabunçu kəndində anadan olub. Ailədə 6 uşaq olublar. V.Ələkbərov 1937-ci ildə Zəngibasar rayonunun Uluxanlı kəndində natamam orta məktəbi bitirdikdən sonra həmin il İrəvanda texnikuma daxil olub tələbə adını qazanır. Texnikumu bitirdikdən sonra bir müddət doğulduğu Sabunçu kəndində müəllim işləyir. Lakin bu uzun çəkmir. 1941-ci ilin iyun ayının 22-də Hitler Almaniya Sovet İttifaqına qəflətən hücumu onun da arzularını yarımçıq qoyur. O, 1941-ci ilin noyabr ayının 23-dən 1944-cü ilin 17 avqustuna qədər zabit kimi ölüm-dirim savaşında olur.

Döyüşlərin birində yaralandığına görə ordudan tərxis olunur. Lakin o, evə qayıtdıqdan sonra atasını görə bilmir. Mənfur erməni xisləti burada da özünü göstərmiş 58 yaşlı atasını da başqasının yerinə müharibəyə göndərirlər. Bir il 6 aydan sonra Zeynalabdin 1943-cü ilin 13 aprelinde Krasnodar diyarının Abinski rayonunda döyüşdə həlak olur və həmin rayonun Miqemski qəbiristanlığında dəfn olunur. Maraqlıdır ki, ata və oğul 589-cu polkun tərkibində eyni vaxtda bu rayonun azad olunması uğrunda vuruşsalar da, bir-birlərindən xəbərsiz olurlar. Yalnız atasının «qara kağızı» gələndən sonra o bunu bilir. İkinci Dünya Müharibəsindən qayıtmayan 350 mindən çox azərbaycanlılardan biri də 60 yaşına az qalmış Zeynalabdin olur.

Sağlamlığı qismən bərpa olunan gənc zabit Vəli Ələkbərov 1944-cü ildən 1950-ci ilə qədər yenidən Sabunçu kəndindəki 7 illik məktəbdə müəllim, məktəb direktoru işləyir. Eyni zamanda 1949-50-ci illərdə Naxçıvanda 2 illik Pedaqoji Müəllimlər İnstitutuna da qiyabi yolla oxuyub qurtarır. Lakin burada çalışmaq ona qismət olmur. Stalinin əmri ilə o da digər həmyerliləri kimi deportasiya olunaraq öz doğma ata-baba yurdlarından köçürürlər. 1950-ci ilin aprel ayının sonlarında keçmiş Əli Bayramlı (indiki Şirvan) rayonunun Dadaşbəyli kəndində məskunlaşırırlar. V.Ələkbərov elə o gündən ömrünün sonuna kimi bu şəhərdə müxtəlif vəzifələrdə çalışıb.

1952-53-cü illərdə Azərbaycan KP MK yanında 2 illik respublika partiya məktəbi nəzdində partiya-sovet işçiləri hazırlayan kursu bitirir. 1959-cu ildə isə Bakı Dövlət Universitetinin tarix fakültəsini qiyabi yolla bitirərək tarixçi ixtisasını da qazanır.

Əli Bayramlı rayon Partiya Komitəsində təbliğatçı, təbliğat-təşviqat şöbəsinin müdiri müavini və müdiri, partiya kabinetinin müdiri, 31-01 1962-ci ildən 10.05.1962-ci il tarixində rayonda çıxan «Yüksəliş uğrunda» qəzetinin redaktoru, 11.05.1962-ci ildən 22.03.1965-ci ilə qədər XDS-icraiyyə komitəsinin sədr müavini, 1965-ci ildən 1973-cü ilə kimi sədri olmuşdur. Ardıcıl olaraq müxtəlif illərdə 1, 16, 13 və 10 nömrəli tam orta məktəblərdə direktor, müəllim işləmişdir. Düz 10 il 1976-86-cı illərdə şəhərin maarif şöbəsinə (indiki Təhsil şöbəsi) rəhbərlik etmiş, gənc nəslin təlim-tərbiyəsində, maariflənməsində böyük xidmətlər görmüşdür.

Yaşa görə təqaüdə çıxdıqdan sonra onun əsil təşkilatçı, ziyalı, bacarıqlı kadr, enerjili olduğunu nəzərə alan şəhər rəhbərliyi onu çağıraraq işləməyi təklif edir. Respublikamızın müstəqillik qazanmasının ilk illərindən Kommunal Təsərrüfatı İstehsalat Birliyinin rəisi, şəhər İcra Hakimiyyəti başçısının Hacıqəhrəmanlı qəsəbəsi üzrə icra nümayəndəsi, Təhsil şöbəsi, Estetik Tərbiyə Mərkəzində metodist, Mülki Müdafiə qərargahının rəisi və s. vəzifələrdə çalışmışdır. Harada işləməsindən asılı olmayaraq Vəli müəllim özünlü sadə və halal insan, əsil ziyalı, haqqı nahaqqa qurban verməyən vətəndaş kimi tanıda bilmişdir.

Onun ictimai-siyasi fəaliyyəti də çox geniş və əhatəli olmuşdur. Müxtəlif vaxtlarda şəhər (rayon) partiya komitəsində plenum və büro üzvü, şəhər XDS-nin deputatı, İcra hakimiyyəti başçısının Şura üz-

vü olmuşdur. YAP-ın üzvü V.Ələkbərov həmişə Heydər Əliyev ideyalarına sadıq qalmışdır.

V.Ələkbərovun əməyi də əvəzsiz qalmamışdır. «Qırmızı Əmək Bayrağı», «Birinci dərəcəli Böyük Vətən müharibəsi» ordenləri, «İgidliyə görə», «Döyüşdə fərqlənməyə görə», «Qafqazın müdafiəsinə görə», «1941-45-ci illərdə Almaniya üzərində qələbəyə görə», «Əmək veteranı» və digər müxtəlif medallarla təltif olunmuşdur.

Respublikanın bir çox regionlarında Vəli müəllimi yaxşı tanıyırdılar. Evi həmişə qonaqlı-qaralı olub.

Vaxtı ilə onunla bir yerdə işləmiş, hazırda Şirvan şəhər veteranları təşkilatının sədri Vaqif Qayıbov Vəli müəllimlə bağlı xatirələrini bizimlə də bölüşərək dedi:

-Yaxşı yadımdadır, ali məktəbə daxil olmaq üçün sənədlərimi hazırlamışdım. Sənəd qəbulu vaxtının qurtarmasına az vaxt qalmışdı. Maarif şöbəsinin müdiri Vəli müəllimə onları imzalattırmalı idim. Onun qəbul otağına çatanda artıq gec idi. Nəhar fasiləsinə gedirdi. Qapıda rastlaşdıq. Salam verib gəlişimin məqsədini çəkinə-çəkinə (gecikdiyim üçün) ona bildirdim. «Niyyə belə gecikmişən?» deyib-geri döndü. Sənədlərimi diqqətlə gözdən keçirib imza atdıqdan sonra möhür vurub əlimi sıxaraq dedi:

-Gərək etimadımızı doğruldasan. Təşəkkür edib sağollaşaraq dedim: -Vəli müəllim, sağlıq olsun, tələbə bileti alan kimi birincilərə bura-sizin yanınıza qayıdacağam. Elə də oldu. İlk sevincimi Vəli müəllimlə bölüşdüm.

O, həm də çox dəqiq və tələbkər idi. Metodist işləyəndə də şöbəyə hamıdan tez gələr, ən axırda gərdirdi. İşini də vaxtında, dəqiq yerinə yetirirdi, həddindən artıq məsuliyyətli idi.

Vəli müəllimlə bağlı xatirələr bitib-tükənməz. Bizə elə gəlir ki, onun haqqında kitab da yazılmalıdır.

Bir maraqlı faktı da diqqətli oxucularımızın nəzərinə çatdırmaq istəyirəm: Vəli müəllim hələ ata evində olarkən ailədə 3 bacı, 3 qardaş olublar. 1946-cı ildə Novruzova Xanım (hazırda sağdır, 92 yaş var) Yusuf qızı ilə ailə həyatı qurandan sonra Ələkbərovlar ailəsində də 6 uşaq: 3 bacı, 3 qardaş dünyaya gəlib. Çimnaz, Əkbər, Güllara, İlqar, Fatma və Rahim.

On ildən artıq Şirvan şəhər Ağsaqqallar Şurasına da rəhbərlik etmiş Vəli Zeynalabdin oğlu Ələkbərov 2016-cı ilin baharında mart ayının 17-də 94 yaşında dünyasını dəyişmişdir.

Ruhu şad olsun.

Vaqif QAYIBOV,
Şirvan şəhər Veteranları
Təşkilatının sədri,
Musaxan HEYDƏRLİ,
AJB-nin üzvü, «İŞİQ»
qəzetinin ictimai müxbiri

Şirvan şəhər prokurorluğunun əməliyyat işçilərinin 2020-ci ilin II rübündə vətəndaşların yerlərdə qəbulunun keçirilməsinə dair CƏDVƏL

No	Qəbulun keçirildiyi yer	Tarix	İcraçılar
1	Şirvan şəhəri, 21 sayılı tam orta məktəb	03.04.2020	Prokuror Natiq Abdullayev
2	Şirvan şəhəri, 11 sayılı tam orta məktəb	29.04.2020	Prokurorun müavini Rain Əliyev
3	Şirvan şəhəri, 9 sayılı tam orta məktəb	04.05.2020	Prokuror Natiq Abdullayev
4	Şirvan şəhəri, 18 sayılı tam orta məktəb	22.05.2020	Prokurorun köməkçisi Nəriman Nərimanlı
5	Şirvan şəhəri, Hacıqəhrəmanlı qəsəbəsi	02.06.2020	Prokuror Natiq Abdullayev
6	Şirvan şəhəri, 17 sayılı Nümunəvi məhəllə	30.06.2020	Prokurorun müavini Rain Əliyev

Natiq Abdullayev,

Şirvan şəhər prokuroru, baş ədliyyə müşaviri

31 MART-AZƏRBAYCANLILARIN SOYQIRIMI GÜNÜ QARŞISINDA

GÜCÜNÜ DÜŞMƏNƏ GÖSTƏRƏN XALQ

XX əsrin əvvəllərindən sonuna kimi xalqımız olmazın əziyyətlər, işgəncələr, soyqırımlarla qarşılaşdı. Bütün bunları yaşamağa məhkum olan xalqımız müstəqilliyini əldə etməyi bacardı.

1918-ci il 31 mart soyqırımı da başımıza gələn müsibətlərdən biridir. Həmin dövrdə Bakıda vəziyyət son dərəcə çox gərgin idi. «Müsavat» partiyasının nüfuzunun güclənməsi bolşevikləri qorxuya salmışdı. Bakı Sovetinin milli qırğın törətməkdə məqsədi «Müsavat» partiyasının sosial bazasını zəiflətmək və Azərbaycan milli hərəkatına divan tutmaq idi. Martin 15-də S.Şaumyanın «Bakı Soveti Cənubi Qafqazda vətəndaş müharibəsinin başlıca istehkamına çevrilməlidir» göstərişi soyqırımın başlanmasına əslində bir çağırış idi.

Lakin qırğına başlamaq üçün bir bəhanə lazım idi. Bəhanə isə martın 24-də şəxsi heyət müənsəmlərdən ibarət olan «Evelina» gəmisinin tərkisilahlı edilməsi idi. Bu isə azərbaycanlılar yaşayan məhəllələrdə insanların ciddi etirazına səbəb oldu və silahların geri qaytarılması tələb edildi. Düşmənin qırğına əməli-başlı hazırlıq görürdü. Belə ki, mart ayının 30-da milli qırğın hərəkatının həyata keçməsinə rəhbərlik edəcək Bakı Soveti yanında İnciləbi Müdafiə Komitəsi yaradıldı. Qırğın ərəfəsində öz bitərəfliyini elan edən «Daşnaksütun» partiyası və Erməni Milli Şurası Bakı Sovetini müdafiə etdi. Martin 30-da erməni kilsəsi yanında toplaşan daşnak dəstəsi müsəlmanlara ilk atəşi açdı. Martin 31-də isə bolşevik-daşnak dəstələri azərbaycanlılar yaşayan «Kərpixana», «Məmmədli» və başqa məhəllələrə hücum etdilər. Təxribatçı ermənilər rus matroslarını da qırğına sövq etdilər. Belə ki, onlar qırğının guya azərbaycanlıların içərilərindəki rusları qırmaları ilə başladığını söylədilər. Təxribata uyan matroslar gəmi və təyyarələrdən müsəlman məhəllələrini bombalamağa başladılar. Lakin bünün təxribat olduğunu bilincə atəşi dayandırdılar.

Qeyri-bərabər döyüşdə soyqırımı məruz qalan müsəlmanlar müqaviməti martın 31-də dayandırsalar da qırğın aprelin 2-nə kimi gecədən xeyli keçənə qədər davam etdi. Bolşevik-daşnak birleş-

mələri «Kaspi» mətbəəsini, «Açıq söz» qəzetinin redaksiyasını, «İsmailiyyə» binasını yandırmış, «Təzəpir» məscidinin minarələrini top atəşinə tutmuşlar. Təkcə Bakıda 12 mindən çox azərbaycanlı öldürülmüşdür. Bakıdan başqa Şamaxı, Salyan, Quba, Kürdəmir və Lənkəran qəzalarında da milli qırğın törədilmişdir. Kürdəmirin və Lənkəranın 130 yaşayış məntəqəsinin əhalisinə qanlı divan tutulmuşdur. Apelin 3-16-da Şamaxı əhalisi də milli qırğının qurbanı olmuşdur. Ermənilər 8 mindən artıq dinc azərbaycanlı əhalini öldürmüş, 72 kəndi dağıtmış, 12 məhəllə məscidi və 800 illik tarixə malik «Cümə» məscidini yandırmışlar. Milli qırğın 1918-ci il sentyabr ayının ortalarındakı davam etdi. Bu soyqırım zamanı 50 minə qədər azərbaycanlı öldürüldü.

S.Şaumyan başda olmaqla bolşevik daşnak birləşmələrinin törətdikləri 1918-ci il mart soyqırımı Azərbaycanın müstəqillik ideyalarına, milli demokratik qüvvələrə zərbə vurmaq məqsədilə baş tutmuşdur. Lakin bu Azərbaycanda sovetləşmə ideyasına güclü zərbə vurdu. Xalqda milli və dövlətçilik ideyalarını gücləndirdi.

Qorxuya düşən bolşeviklər Bakıda hakimiyyətlərini möhkəmləndirmək üçün azərbaycanlılara məxsus qəzet və jurnalları bağladılar. Şəhər təsərrüfatı bolşeviklərin ixtiyarına keçdi. Erməni Milli Şurasından başqa bütün milli şuraların fəaliyyətini qadağan etdilər. 1918-ci il aprelin 25-də yaranan Bakı Xalq Komissarları Sovetinin (XKS) tərkibi də ermənilərdən ibarət idi. Tərkibdə yalnız 3 azərbaycanlı var idi. Bu isə XKS-nin milli dayaqlara malik olmamasını göstərirdi. Yaratmış olduqları hərbi qüvvələrin sayı 18 minə çatırdı ki, onların da 13 minini ermənilər təşkil edirdi.

Bütün bu hazırlıqlar, təxribatlar oyanmış xalqın qarşısını ala bilmədi. Bu yolla əsarətdə olan xalqları qorxutmağa, onların müstəqillik ideyalarını boğmağa çalışan bolşeviklər isteklərinə çata bilmədilər. Əksinə xalqın müstəqilliyi, azadlığa olan sevgisini daha da artırdı. Bütün faciələrə rəğmən xalqımız öz müstəqilliyini 1918-ci il mayın 28-də bəyan etdi. Bir daha nə qədər güclü xalq olduğumuzu düşmənlərə göstərdik.

Aidə CƏNNƏTQIZI

BAHARDA DOĞULAN ŞAIR SƏMƏD VURĞUN

1906-cı ilin baharında-mart ayının 21-də Qazaxın Qıraç Salahlı kəndində ziyalı ailəsində dünyaya gələn Səməd Yusif oğlu Vəkilov qədirbilən xalqımızın qəlbində əsl sənətkar kimi yaşayır və yaşayacaqdır. Yazıçı jurnalist Şəmistan Nəzirinin S.Vurğun haqqında çap etdirdiyi (Azərbaycanda 1982) «Vurğun ömrü» kitabında çox maraqlı və qiymətli hadisə və faktlarla tanış olmaq mümkündür. Mən bu kitabı dəfələrlə oxuduqdan sonra bəzi hadisə və görüşləri oxucularımızın da diqqətinə çatdırmağı özümə borc bildim.

Bir dəfə məktəbdə şəkil çəkdirdilər. Səmədi də kiçik olduğu üçün qabaq cərgədə oturdular. Səmədin ayaq-qabığı cırıq olduğu üçün müəllim deyir: «Səməd, ayağını bir qədər geri çək. Səməd o saat cavab verir: «Müəllim, əgər cırıq ayaq-qabığı ilə şəkil çəkdirmək nöqsan isə təzəsini verin.»

1945-ci ilin fevral ayında Azərbaycan

can xalqının qəhrəman oğlu Həzi Aslanovun cəbhədə həlak olması münasibətilə Səməd Vurğunun «Qəhrəmanın ölümü» şeri «Kommunist» qəzetində çap olunmuş, sonradan necə olmuşsa yaddan çıxmış, şairin kitablarına düşməmişdir. 1955-ci ildə Həzi Aslanov haqqında roman yazmaq üçün material toplayan nəşir Hüseyin Abbaszadə «Qəhrəmanın ölümü» şeirini qəzətdən köçürüb Səmədə göstərdikdə şair göz-

lərini qıyılıb fikrili-fikirli deyir:

-Bu mənəm ən sevimli şeirlərimdən biridir. Mən onu Həzinin ölümünü eşidən gecəsi ağlaya-ağlaya yazmışam «Koroğlu» operasının ilk tamaşasında iştirak edən Səməd Vurğun sevincindən ağlamış, Üzeyir Hacıbəyovu öpərək demişdir: -Xalqın böyük qüvvət və qüdrətini ifadə edən musiqinin həqiqisi yarandı.

1952-ci il iyulun 15-də Qazıməmməd əməkçiləri ilə görüşdə şair Səməd Vurğuna qabaqcıl qatar sürücüsü (maşinist) Adıgözəl Adıgözəlovu çox tərifləyirlər. Yaxşı işçidən xoşu gələn şair onunla tanış olmaq arzusunu bildirir. İlk tanışlığında S.Vurğun Adıgözəlin qarasın sifətinə baxıb gülümsünür və zarafatla deyir: -Ayə, budumu «tejelovesnik», bu məndən də qaradır ki?...

Səməd Vurğundan hansı şairləri daha çox xoşlayırsan, soruşduqda qalın xoşlarırsan, qartal baxışlarını uzaqlara dikib, əlini ağ, yarıışıqlı saçlarında gəzdirərək deyərmiş. -İki qıbləğahım var: Vaqif və Puşkin

Səməd Vurğunun vəfatından bir il sonra -1957-ci ilin payızında xalq şairi Məmməd Rahimin Neftçala oxucuları ilə görüşü keçirilir. Görüşdə məruzəçi üzünü Məmməd Rahimə tutub deyir: -Arzu edirəm ki, şeirimizin bayrağında olasınız.

Bu vaxt M.Rahim ayağa qalxıb belə cavab verir: -Mən də arzu edərdim, amma

Yaz ətirli şeirlər

QIŞI BAHARA DÖNDƏR

Gözəllik qişmətin, bəxtəvər, sevin, Qüdrətdən alıbsan yaraşığı sən. Böyük kollektivin, bəxtəvər evin. Deyərli neməti, yaraşığısan.

Bu torpaq bilirmi, bu yol bilirmi, Bu yerləş sənədi əlində qələm. Səsin zərifliyi könül duyğusu, Sözün şirinliyi başqa bir aləm.

Torpaq sevinirmi, yol sevinirmi, Sənəsi üstündə bir inci gedir. Qaməti görəndə qol sevinirmi, Açılıb üstünə birinci gedir.

Sınıf otaqları bilirmi görən, Taxta sinəsində gəzən kim olar. Bu böyük millətin balalarının Ağır zəhmətinə dözən kim olar.

Dəftəri, kitabı vərəqləyirsən, Evdə qab-qacağa əlin dəyirmi. Əlin dəyən yerlər sevincək olub, Dibçəkdə fidanlar çiçəkləyirmi.

Taleyin qərribə qanunları var, Yaxşını yaxşıya yazdımı bəyem. Qəfil görəndə səni ay bilib, Salavat çevirən əzdimi bəyem.

Hər gün qazanırsan parkla gedəndə Yaşıl budaqların alqışını sən. İsidib bahara döndərəcəksən Ana təbiətin sət qışını sən.

Sovet şeirimizin bir bayrağıdır var, o da Səməd Vurğundur.

Ilya Erenburq (rus Sovet yazıçısı): -Acı bri xəbər məni sarsıtdı. Coşqun istedadlı şair vaxtsız vəfat etdi. Elə bir şair ki, onun səsi dəfələrlə bizi həyəcanlandırmışdır. Səməd saf qəlbli bir insan, sədəqətli və mehriban bir dost idi. Onun həyatı, onun poeziyası qarşısında baş əyirəm.

Məşhur gürcü şairi Georgi Leo-

Yaqub SALMAN

İSTEDAD

İstedad elə bir toxuma bənzər, Göyərər bir quru daş üstündə də.

Məmməd Araz

İstedad ya bir olar, ya iki, Kim deyir ki, çox olar. Paxıl ürəyə bığaçaq, Yaman gözə ox olar. Arxasınca xain-xain baxar gözlər, Yarımçıq alimlər istedadı sevməzlər. Alqışlayıb əl çalarlar, Arxadasa, topuğunu qılınclayır alçalarlar.

İstedad əbədi yanar ocaq Quyla yerə, cücərəcək, At havaya, ulduz olub parlayacaq. İstədəd can qurban, can! İstədəd səmədə güneş, dənizdə mərcan. Qoruyun istedadı yaxın yoldaşdan, Bir də qəfil atılan daşdan.

İstedad Səməd Vurğun yaradıcılığı haqqında müdrikəsinə demişdi:

-O Azərbaycan Sovet poeziyasının çörəyi və duzudur, südü və qaymağıdır, öz xalqının ruhunu təcəssüm etdirən bir şairdir. Doğma xalqı onun simasında öz cəngavər silahını, öz fikirlərinin ifadəsinə, öz hisslərinin ətilir çiçəklərini tapmışdır. Mənim sevimli dostum Səməd nəinki öz oxucularına, bizə, Sovet şairlərinə də çox şey vermişdir.

Musaxan HEYDƏRLİ

“Tanınmış səhnə pianoçusu olmaqdan, yaxşı müəllim olmağı özümə yol seçmişəm. Ulduzları yetişdirmək mənə daha xoşdur. Böyük səhnə uğurlarını şagirdlərimdən gözləyirəm”,- söyləyən Əfsunə Nağıyeva 21 ildir ki, Şirvan şəhər Uşaq Musiqi məktəbində fəaliyyət göstərir. Həmkarları tərəfindən sevilən zəhmətkeş, qayğıkeş, mehriban və səmimi insan olan Əfsunə müəllim ilə söhbətimiz də çox maraqlı və yaddaqalan oldu.

1979-cu il 20 dekabrda Əli Bayramlı (indiki Şirvan) şəhərində dünyaya gəlib. Bəhrüz Aslanov adına 16N-li məktəbi bitirən Əfsunə müəllim 1995-ci il Aşef Zeynalli adına Bakı musiqi kollecinin fortepiano şöbəsinə bitirmişdir. Aşef Zeynalli adına Bakı musiqi kollecinin bitirən ili Şirvan şəhər Uşaq Musiqi məktəbində fəaliyyətə başlayıb. Artıq 21 ildir ki, burada fortepiano dərslərini uşaqlara tədris edir.

Əfsunə müəllim çox maraqlı və işində çox məhsuldar insandır. Onunla tanış olarkən tək-cə musiqi müəllimi ilə deyil, həm tələbə, həm də bəstəkar kimi tanıdım. 2016-cı ildə Üzeyir bəy Hacıbəyli adına Bakı musiqi Akademiyasına daxil olub. Düzü əvvəl fəaliyyətini hansı istiqamətdə işıqlandırmağa çətinlik çəkdim. Nəticədə müəllimlik peşəsinə bağlılığını və sevgisini göz önünə qoyaraq məhz bu istiqamətdə qələmə almağa qərar verdim.

Qeyd edirəm ki, yeni bəstəkarlıq fəaliyyətinə başlayan Əfsunə müəllimin uşaqlara ilk həsr etdiyi, sözləri Sərdar Kərimliyə məxsus “Nənəmə” mahnısıdır. Növbəti bəstəsi isə İsmayıl İmanzadəyə aid “Mən atamın qızıyam” mahnısıdır.

İndi də söhbətimizə keçək.

-Musiqiyə marağınız nə vaxtdan başlayıb?

- Uşaq vaxtı xalamgile getmişdim. Xalam qızının oyuncaq pianosu vardı. Mən bu oyuncağı çox sevdim. Evə gələndə qədr onunla oynadım. Çox xoşum gəldiyi üçün xalam qızından onu mənə verməsinə xahiş etdim. Sağ olsun ki, oyuncaq pianosunu mənə verdi. Onsuz da musiqiyə, xüsusən də fortepiano marağım vardı. Bu oyuncaq da ürəymdəki musiqi sevgisini daha da alovlandırdı.

-Seçiminizdə sizə yol göstərən olubmu?

- Təbii ki, hər kəsin məsləhət verəni, yol göstərənisi olması çox yaxşıdır. Bu yolda mənə yol göstərən də, ailədə hər kəsdən daha çox dəstək olan da anamdır. Ailədə 4 uşaq olsaq da yalnız mən musiqi sahəsinə yönəldim. Anamın sayəsində. Təbii ki, atam da bu günə qədər arxamda olub. Ümumiyyətlə, valideynlərin övladlarının arxasında durmaq, onları dəstəkləmək, qərarlarına hörmətlə yanaşmaq, səhv etmələri üçün əllərindən gələni əsirgəməmələri həyatda ən böyük sərvətdir biz övladlar üçün.

Seçdiyiniz sahədə sevdiyiniz müəllimlərin olması işinizi daha da asanlaşdırır. Müəllimim Təranə Məlikova belə müəllimlərdəndir.

- Bənzəmək istədiyiniz olubmu?

- Mən uşaqlıqdan özüm olmaq istəmişəm. Təbii ki, sevdiyim, yaxşı mənada həssəd apardığım pianoçular olub. Amma heç vaxt heç kime bən-

“Yaxşı müəllim olmağı seçmişəm”

mek istəməmişəm. Düşünürəm ki, bənzəmək kimsə təqlid etməkdir. Odur ki, istedadımın mənə verdiyi imkanlardan kimsə bənzəmək üçün istifadə etməkdənsə, özüm olmağı üstün tutmuşam.

-Ən çox sevdiyiniz, darıxanda bəstələrinizi dinləmək və ifa etmək istədiyiniz bəstəkar kimdir?

-Öslində işimiz elədir ki, darıxmağa heç imkanımız da olmur. Musiqi elə bir səhədir ki, insanı düşünməyə vadar edir. Adətən bəzi kişiler bir az darıxanda, həyatlarında çətinliklər olanda siqaret və ya içki ilə rahatlaşmağa çalışırlar. Lakin belə bir insan ziyanlı vərdislərə yiyələnməkdənsə, musiqi dinləsə, onunla rahatlaşmağa çalışsa daha yaxşı olardı. Həm sevdiyim, həm də çətin düşəndə, düşünməyə ehtiyacım olanda İlohann Sebastian Baxın musiqiləri məni sakitləşdirir. Onun bəstələrini ifa etmək mənə zövq verir. Onun musiqi təfəkküründə, bəstələrində insan rahatlıq, sükut tapır. Baxsız musiqi yetim qalardı. Motsart, Bethoven, Şopen də sevdiyim bəstəkarlardır. Fəqət Baxsız danıxıram. Onsuz keçinmək mümkün deyil. Azərbaycanın görkəmli bəstəkarları Qara Qarayev, Fikrət Əmirov, Tofiq Quliyev, Arif Məlikov və başqalarını da bu siyahıya əlavə edirəm.

- Peşəniz çox maraqlıdır. Amma hər maraqlı işin çətin tərəfləri də var. İşinizin çətinliklərindən danışardınız.

-Həyatımın elə dövürüdür ki, mənə daha çox zaman lazımdır. Həm tələbəyəm, həm də pedaqoji fəaliyyətlə məşğul oluram. Bu da çox vaxt alır. İfaçının da çalmağ üçün vaxta ehtiyacı var. Bunu da balanslaşdırmaq çox çətindir. Ortaya ciddi bir şey çıxarmaq üçün də zaman çox ehtiyacımız olur ki bu da günün çox ağır keçməsinə səbəb olur. Təbii ki, insanda yorğunluq yaranır. Yorğun olarkən ifa etməkdən zövq almaq olmur. Vaxt qıtlığı olsa da tələbə kimi müəllimlərimin və müəllim kimi şagirdlərimin məndən razı qaldığını düşünürəm.

-Peşə həyatınız boyu başınıza gələn ən

maraqlı hadisədən danışardınız.

- Mənə görə müsabiqələrdə iştirak etmək peşə həyatımda unudulmaz hadisələr olaraq qalacaq. Baxmaqaraq ki, bu günə qədər bir çox müsabiqədə iştirak etmişəm. Müsabiqəyə hazırlaşmaq məsuliyyəti, ifa edərkən keçirdiyimiz həyəcanımız, ifadan sonra eşitdiyim alqış səsliəri və təbii ki, sonradan zəhmətinizin bəhrəsini görmək çox gözəl və əvəzolunmaz hissdır.

- Unutmadığınız, sizin qəlbinizdə xüsusi yeri olan şagirdləriniz olubmu?

- Əlbəttə, hər bir müəllimin unutmadığı, çox sevdiyi şagirdləri olur. Mənim də unutmadığım, hələ də əlaqə saxladığım şagirdlərim var.

Fəaliyyətimin ilk illi idi. İlk iş günləri çətin olur. Düzdür, praktikada olmuşam. Amma o zaman müəllimlərimiz bizimlə idilər. Yalnızlarımızı düzəldirdilər. Ancaq müstəqil şəkildə dərs demək, buna alışmaq, çox çətin olur. Və mənə üçün belə çətin zamanda bir qadın oğlunu sınıfına yazdırır. Onu da qeyd edirəm ki, şəhid ailəsi idi. Şagirdim Elşad Bağirov istedadlı bir uşaq idi. Növbəti il bacısı Ülker Bağirova da mənə şagirdim oldu. Ülker daha da istedadlı idi. Hələ də onlarla əlaqəm var. Onlar mənə üçün çox dəyərlilirdilər. İlk şagirdlər sanki insanın doğma övladı kimi olur. Onlar heç vaxt unudulmur.

- Forte-piano olmasaydı hansı musiqi alətinin seçərdiniz?

-Mənə görə ikinci alternativ yoxdur. Lakin bir musiqiçi olaraq deyim ki, bütün alətlər gözəldir. Amma forte-piano bütün alətlərin şahı sanıram. Başqa alətlərdə bir səs ifa edilir, burda isə bütün orkestr birləşdirilir. Dist kimi bəstəkar operaları belə forte-piano üçün çinə yerləşirdi. Onda vokal da var, simfonik orkestr də.

Maraqlı və xoş söhbətə görə müsahibim Əfsunə Nağıyevaya və səmimi söhbət üçün bizə şərait yaradan Şirvan şəhər Uşaq Musiqi məktəbinin direktoru Əbülfət İsmayilova təşəkkür edirəm.

Aidə Cənnətqizi

Baş redaktor:
F.N.RƏHİMOV

Təsisçilər:
Şirvan şəhər İcra
Hakimiyyəti başçısının
aparət və “İşiq”qəzetinin
jurnalist kollektivi

Müəllifin və redaksiyanın
mövqeyi üst-üstə
düşməyə bilər
Materiallar redaksiyanın kompüter
mərkəzində yığılıb səhifələnməmişdir

Qəzet BZ mətbəəsində çap
olunmuşdur.
Telefonlarımız:
Baş redaktor: 6-35-60
Redaktor müavini: 6-31-35
E-mail: ishiq.qzeti@gmail.com

Ünvanımız:
Şirvan şəhəri,
İ.İ. Qayıbov küçəsi 16,
Şəhadətname №161
İndeks: 66858
Tiraj: 650